

Dosarul nr. 3ra-237/21

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud: A. Motricală)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

ÎNCHEIERE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Tatiana Maxim, reprezentată de avocatul Petru Coșleț,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Maxim împotriva Primăriei satului Măgdăcești, raionul Criuleni, persoane terțe Serviciul Cadastral Teritorial Criuleni, Valerii Lupașco, Lidia Guzun, Ilie Lupașco, Tatiana Margină, Ludmila Dubina și Iulia Gheața cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea semnării și ștampilării actului de stabilire a hotarelor fixe,

împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Tatiana Maxim și a fost menținută hotărârea din 29 ianuarie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 13 iunie 2018 Tatiana Maxim a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, intervenient accesoriu Serviciul Cadastral Teritorial Criuleni cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea înregistrării în dosarul cadastral a actului de stabilire a hotarelor fixe.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. xxxxx, la 31 martie 2006, prin decizia Primăriei com. Drăsliceni, r-nul Criuleni nr. 8 din 09 martie 1992, lui Petru Lupașco i-a fost transmis în proprietate privată terenul cu suprafața de 0,2314 ha, cu destinația pentru construcții, amplasat în xxxxxx.

A menționat că prin contractul de donație nr. 1680 din 07 martie 2007, bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx i-a fost donat de către Petru Lupașco, iar contractul respectiv a fost autentificat notarial și la 21 martie 2007 a fost înregistrat la Serviciul Cadastral Teritorial Criuleni.

A susținut că la 19 octombrie 2017 SRL „Ingeoprest Group” a întocmit actul de constatare pe teren și actul de stabilire a hotarelor fixe ale bunului imobil cu nr.cadastral xxxxx, care au fost coordonate și semnate de către proprietarii terenurilor adiacente cu nr. cadastrale xxxxx,xxxxx,xxxxx.

A afirmat că ulterior, s-a adresat de mai multe ori pârâtei Primăriei s. Măgdăcești, r-nul Criuleni în scopul aprobării actelor respective, însă i-a fost refuzat fără careva argumentări.

A notat că la 03 aprilie 2018 a depus o cerere prealabilă la Primăria s. Măgdăcești, solicitând semnarea și aprobarea actului de stabilire a hotarelor fixe, însă prin scrisoarea nr.104 din 11 mai 2018 Primăria s. Măgdăcești i-a refuzat, invocând că în terenul cu suprafața de 0,2375 ha a fost inclus și terenul cu suprafața de 0,15 ha, care a fost transmis în proprietate lui Valerii Lupașco, în baza deciziei Consiliului comunal Drăsliceni nr. 8 din 09 martie 1992.

Consideră ilegal refuzul Primăriei s. Măgdăcești nr. 104 din 11 mai 2018 privind semnarea actului de stabilire a hotarelor fixe între bunurile imobile cu nr. cadastrale xxxxx,xxxxx,xxxxx,xxxxx, deoarece dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral xxxxx dobândit în baza contractului de donație nr. 1680 din 07 martie 2007, care, la rândul său, a fost întocmit în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. xxxxx din 31 martie 2006, a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

A relevat că obținând din arhiva raionului Criuleni copia deciziei Consiliului comunal Drăsliceni nr. 8 din 09 martie 1992, a constatat că o astfel de persoană cu numele de Valerii Ion Lupașco nu a fost inclusă în această decizie.

A declarat că, dreptul său de proprietate este garantat prin prevederile art. 320 alin. (2), 321 alin. (2), 315 și 316 din Codul civil și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar prin refuzul Primăriei s. Măgdăcești în aprobarea actului de stabilire a hotarelor fixe i se pun impedimente în realizarea dreptului de proprietate.

A specificat că conform conținutului planului geometric al bunului imobil cu nr. cadastral xxxxx, hotarul cu punctele de cotitură cu nr. 6-7-8-9, este vecin cu terenul care aparține cu drept de proprietate Primăriei s. Măgdăcești, iar hotarele cu punctele de cotitură nr. 9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-1-2-3-4-5-6 sunt vecine cu proprietarii Pavel Gheață, Lidia Guzun și Dinu Dubină.

A menționat că proprietarii Pavel Gheață, Lidia Guzun și Dinu Dubină au semnat actul de stabilire a hotarelor fixe, însă Primăria s. Măgdăcești nu l-a semnat din motive nejustificate, deși are o astfel de obligație reieșind din prevederile Instrucțiunii cu privire la modul de executare a lucrărilor cadastrale la nivel de teren, aprobată prin ordinul Agenției Relații Funciare și Cadastru nr. 70 din 04 august 2017.

A relatat că este imposibilă înregistrarea actului de stabilire a hotarelor fixe în dosarul cadastral, fără semnarea lui de către reprezentantul Primăriei s. Măgdăcești și fără aplicarea ștampilei acesteia.

A solicitat recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Primăriei s. Măgdăcești, r-nul Criuleni nr. 104 din 11 mai 2018, privind semnarea actelor de stabilire a hotarelor fixe între bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx, ce-i aparține cu drept de proprietate și

bunurile imobile cu numerele cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx obligarea Primăriei s. Măgdăcești, r-nul Criuleni de a înregistra în dosarul cadastral nr. xxxxx actul de stabilire a hotarelor fixe între bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx, ce-i aparține cu drept de proprietate și bunurile imobile cu numerele cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx fără semnătura și ștampila Primăriei s. Măgdăcești, r-nul Criuleni și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 01 august 2018 Tatiana Maxim, reprezentată de avocatul Petru Coșleț, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Primăriei s. Măgdăcești, r-nul Criuleni nr. 104 din 11 mai 2018, privind semnarea actelor de stabilire a hotarelor fixe între bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx, ce-i aparține cu drept de proprietate și bunurile imobile cu numerele cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx, obligarea Primăriei s. Măgdăcești, r-nul Criuleni de a semna și de a aplica ștampila pe actul de stabilire a hotarelor fixe între bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx, ce-i aparține cu drept de proprietate și bunurile imobile cu numerele cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx și încasarea cheltuielilor de judecată (f. d. 38, 39, vol.I).

Prin încheierile protocolare din 14 august 2018, 02 august 2019 și 09 septembrie 2019 ale Judecătoriei Criuleni, sediul Central, au fost atrași în proces Valerii Lupașco, Pavel Gheață, Lidia Guzun, Ilie Lupașco, Ludmila Dubină, Tatiana Margină și Iulia Gheață în calitate de persoane terțe (f. d. 65, vol. I, 6 verso, 34 verso, vol. III).

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, a fost respinsă acțiunea depusă de Tatiana Maxim împotriva Primăriei s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, persoane terțe Serviciul Cadastral Teritorial Criuleni, Valerii Lupașco, Lidia Guzun, Ilie Lupașco, Tatiana Margină, Ludmila Dubina și Iulia Gheața cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea semnării și ștampilării actului de stabilire a hotarelor fixe.

La 30 ianuarie 2020 Tatiana Maxim a depus apel nemotivat, iar la 28 mai 2020 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 29 ianuarie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii (f. d. 92, 93, 109-118, vol. III).

Prin decizia din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Tatiana Maxim și a fost menținută hotărârea din 29 ianuarie 2020 a Judecătoriei Criuleni, sediul central.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut că atât actul de constatare pe teren, cât și actul de stabilire a hotarelor terenului au fost întocmite de către SRL „Ingeoprest Group” la 19 octombrie 2017, în baza adresării apelantei Tatiana Maxim privind modificarea planului cadastral al terenului cu nr. cadastral xxxxx.

Ca urmare, autoritatea publică întemeiat a refuzat de a satisface cererea apelantei Tatiana Maxim de a semna actul de stabilire a hotarelor terenului cu nr. cadastral xxxxx întocmit la 19 octombrie 2017, deoarece, după cum a reținut și instanța de fond, executarea lucrărilor cadastrale în cadrul modificării planului cadastral al terenului, s-a efectuat cu abateri de la normele legale în vigoare.

Conform extrasului nr. 1020 din 20 iulie 2018 din Registrul comisiei funciare a Primăriei com. Drăslăeni pe anii 1992-1994, procesului - verbal nr. 01 din 18 ianuarie 1993 privind stabilirea mărimii sectorului de pământ la fiecare familie (atribuit în

temeiul hotărârii Consiliului com. Drăsliceni nr. 8/2 din 09 martie 1992) și datelor din Registrul de evidență funciară al Primăriei s. Măgdăcești, lui Valerii Lupașco i-a fost repartizat în posesie și folosință terenul cu suprafața de 0,15 ha, fapt confirmat și prin copiile din Registrul Primăriei s. Măgdăcești de evidență a gospodăriilor populației din str. Orheiului, 33 și 34 pe perioada anilor 1992-1996, 1997-2001, 2002-2006, 2007-2011, numărul conturilor, cu schemele amplasării terenurilor întocmite de către specialistul PRRPF al primăriei, Feodosie Solotchii (f. d. 102-186, vol. I).

La caz, după cum s-a constatat, deși conform actului de constatare pe teren din 19 octombrie 2017, întocmit de către SRL „Ingeoprest Group”, s-a stabilit că planul cadastral al lotului nu corespunde cu amplasarea reală a terenurilor pe toate segmentele, propunându-se modificarea acestuia prin majorarea suprafeței bunului imobil inițial de la 0,2314 ha la suprafața bunului imobil actualizat de 0,2375 ha, contrar prevederilor art.18 alin.(3)-(5) și 19 alin. (6) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, lucrările cadastrale în vederea modificării planului cadastral și stabilirea hotarelor fixe s-au efectuat în lipsa acordului scris al tuturor titularilor de drepturi asupra bunurilor imobile ale căror interese sunt atinse și nu au fost coordonate cu toți proprietarii terenurilor adiacente – Tatiana Margină sau Emilian Margină, cât și Valerii Lupașco.

De asemenea, stabilirea hotarelor fixe ale terenului la fața locului nu s-a efectuat cu participarea reprezentantului administrației publice locale, concursul acestuia solicitându-se ulterior.

Cu referire la argumentele apelantei, instanța de apel a notat că cele invocate nu au fost confirmate prin înscrisurile anexate la dosar. Mai mult, odată cu adoptarea Codului funciar la 25 decembrie 1991, în Republica Moldova a început un amplu proces de împrumțărare a cetățenilor cu terenuri. Respectiv, în com. Drăsliceni, r-nul Criuleni, din care la acel moment făcea parte s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, a fost adoptată hotărârea Consiliului com. Drăsliceni nr. 8/2 din 09 martie 1992, prin care a fost stabilită mărimea sectoarelor de pământ individuale, atribuite în baza art. 82 din Codul funciar în vigoare la acel moment, familiilor de pe teritoriul comunei (f. d. 19-22, vol. I), în baza căreia ulterior persoanele și-au perfectat dreptul de proprietate asupra terenurilor de pe lângă casă.

Alegațiile apelantei cu referire la faptul că Valerii Lupașcu nu se regăsește în hotărârea menționată, nu prezintă relevanță, or, actul administrativ enunțat poartă un caracter general, referindu-se la toți locuitorii localității care întruneau condițiile pentru acordarea terenului.

Instanța de apel a indicat că, după cum just a conchis și prima instanță, urmare a analizei datelor din planul sectorului de teren, înserat în titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat lui Petru Lupașco (f.d. 95, vol. I), cu schemele amplasării terenurilor de pe xxxxx (f. d. 102-186, vol. I) se constată că, acesta se suprapune cu terenul atribuit lui Valerii Lupașco. Astfel, prima instanță just a conchis că titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxxx din 31 martie 2006 a fost întocmit greșit, în suprafața de 0,2314 ha a acestuia, fiind inclusă eronat și suprafața de 0,15 ha a terenului vecin al lui Valerii Lupașcu.

În consecință, instanța de apel a notat că, contrar argumentelor invocate de către apelantă, efectuarea lucrărilor cadastrale de către SRL „Ingeoprest Group” la 19 octombrie 2017, în baza adresării Tatianei Maxim privind actualizarea planului cadastral al terenului cu nr. cadastral xxxxx și întocmirea actului de constatare pe teren și actului de stabilire a hotarelor, a avut loc cu încălcarea prevederilor art.18 alin.(3)-(5) și 19 alin. (2) și (6) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543 din 25 februarie 1998, în special fără coordonarea și acordul scris al tuturor titularilor de drepturi ale căror interese sunt atinse și în lipsa reprezentantului autorității administrației publice locale. Or, în situația în care hotarul general al terenului reprezentat în planul cadastral sau în cel geometric nu corespunde cu posesiunea de fapt a terenurilor și lipsește actul de stabilire a hotarelor, anume administrația publică locală, la cererea proprietarului și din contul acestuia, stabilește hotarele terenului la fața locului.

La 25 noiembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Tatiana Maxim, reprezentată de avocatul Petru Coșleț, a depus recurs nemotivat, iar la 31 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice și la 04 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurenta Tatiana Maxim, reprezentată de avocatul Petru Coșleț, a invocat că nu este de acord cu hotărârile judecătorești.

A menționat că deși în instanțele judecătorești au fost prezentate probe incontestabile, prin care se confirmă că recurenta deține dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral xxxxx, în baza contractului de donație nr. 1680 din 07 martie 2007, care în aceeași zi a fost autentificat notarial, iar la 21 martie 2007 a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile, instanțele judecătorești nu au dat nici o apreciere acestor înscrisuri și neîntemeiat a respins acțiunea.

A susținut că atât în instanța de apel, cât și în prima instanță, reprezentantul Primăriei s. Măgdăcești nu a putut explica din ce sursă a luat schema situațiilor terenurilor pentru perioada anilor 1986-1990, prin care se atestă că Valerii Lupașcu ar fi primit în proprietate terenul cu suprafața de 0,15 ha pentru anii 1986-1990, dacă instanțele au constatat că lui Valerii Lupașcu i-a fost atribuit terenul în baza hotărârii Consiliului com. Drăsliceni nr. 8/2 din 09 martie 1992.

A afirmat că instanțele judecătorești au motivat cu argumentul, precum că lui Valerii Lupașcu i-a fost transmis în proprietate terenul cu suprafața de 0,15 ha în baza hotărârii Consiliului com. Drăsliceni nr. 8/2 din 09 martie 1992. Însă, instanțelor urma să li se prezinte această hotărâre în original sau copia autentificată, prin care să se ateste că lui Valerii Lupașcu i-a fost atribuit acest teren, însă instanțelor nu le-a fost prezentate astfel de probe. Din contra, la materialele dosarului a fost anexată copia extrasului din Registrul Comisiei funciare a Primăriei com. Drăsliceni pentru anii 1992 - 1994, conform căreia lui Valerii Lupașcu i-a fost repartizat terenul cu suprafața de 0,15 ha, însă acest extras este al Comisiei funciare și nu a Consiliului com. Drăsliceni. Din aceasta rezultă că instanțelor nu le-au fost prezentate probe admisibile în sensul art. 122 CPC, ci probe contrare acestui articol, iar, în consecință, concluziile instanțelor contravin materialului probatoriu.

A relevat că nu este de acord cu poziția instanțelor precum că extrasele din Registrele de evidență a gospodăriilor pentru anii 1986 – 2011, ar fi demonstrat că terenul cu suprafața de 0,15 ha, atribuit lui Valerii Lupașco în baza procesului-verbal nr. 01 din 18 ianuarie 1993 este anume acel teren, care ar fi fost inclus în terenul cu suprafața de 0,2314 ha, atribuit lui Petru Lupașcu.

A notat că instanțele judecătorești nu au dat nici o apreciere faptului că reprezentantul Primăriei s. Măgdăcești. nu a putut explica instanțelor, dacă terenurile cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,0611 ha și nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,06 ha, intră sau nu în terenul care ar fi fost atribuit lui Valerii Lupașco, fapt ce confirmă că instanțele nu au examinat fondul cauzei, pronunțând niște hotărâri controversate.

A invocat că nu este de acord cu concluziile instanțelor judecătorești, deoarece după cum a menționat, reprezentantul Primăriei s. Măgdăcești a explicat că schema amplasării terenurilor din str. Calea Orheiului au fost întocmite de către el personal, iar aceste scheme nu se pot verifica din alte surse, inclusiv ale Oficiului Cadastral Teritorial Criuleni. Totodată, planul sectorului înserat în titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat de către Primăria s. Măgdăcești este identic cu schema de constatare a hotarelor terenului întocmit de către SRL „Ingeoprest Group”, cu mici divergențe. Prin urmare, concluziile instanțelor judecătorești precum că terenul atribuit lui Valerii Lupașco ar fi fost inclus în terenul atribuit lui Petru Lupașcu, nu și-au găsit confirmarea.

La 21 ianuarie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și a persoanelor terțe copia recursului depus de Tatiana Maxim, reprezentată de avocatul Petr Coșleț, însă ultimii nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe (f. d. 25, vol. IV).

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 octombrie 2020, fiind notificată recurentei Tatiana Maxim la 06 decembrie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia, anexat la materialele dosarului (f. d. 223, vol. IV).

Astfel, recursul depus la 31 decembrie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul

se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs mai reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten versus

Norway, hotărârea din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 7 p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers contra Suediei, hotărârea din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de Tatiana Maxim, reprezentată de avocatul Petru Coșleț, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Tatiana Maxim, reprezentată de avocatul Petru Coșleț, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan